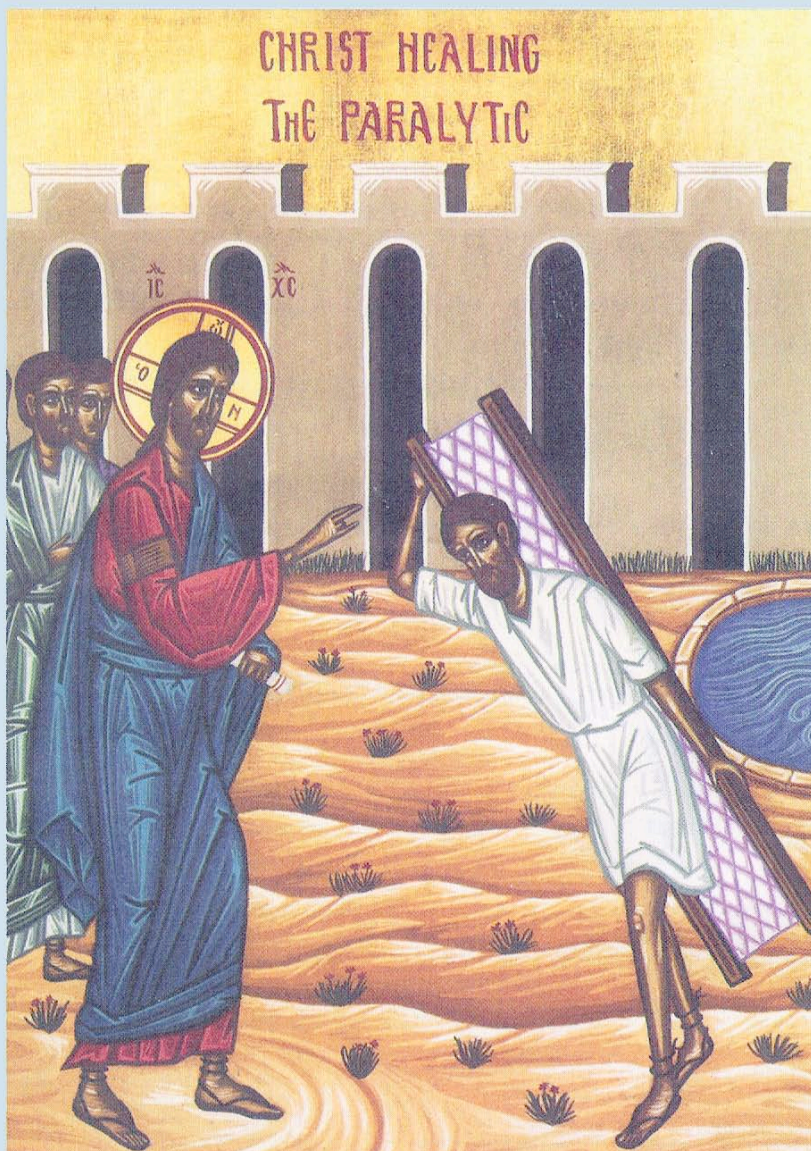

SUNDAY OF THE PARALYTIC MAN

Icon of Christ Healing the Paralytic Man

Parish Rummage Sale – May 30th

There will be a rummage sale on May 30 to benefit the parish. It will feature a special Ukrainian craft section! We are now accepting donations. Volunteers are also needed. Please contact Olena Bankston at (619) 567-6967.

Pysanky still available

There are still a few pysanky available for purchase. These are from large goose eggs and are very beautiful. See Mary Kitt.

Cards for sale

Various Greeting Cards are available for sale in the church hall following each Divine Liturgy. See Mary Kitt to purchase.

Пригадуємо що стоїмо підчас молитви кожної Неділі і кожного дня від Великодня до Неділі П'ятдесятниці

Це не є нова вигадка а виразне повторення стародавнього звичаю і повчання стародавньої Церкви про праведне додержування Господнього Дня (Неділя). Це повчання ще із Собору Нікеї (325р). Були різні звичаї в різних місцевостях і Церква рішила наголосити Христове Воскресення кожної Неділі. Ця справа була така важлива що Церковні Отці рішили надати закон. Канон 20 каже: *Тому що є деякі громади що ще клякають в Неділю і в дні П'ятдесятниці, цей Святий Собор проголошує що в спільній молитві (Служба Божя) молимося Богові **стоячи**.*

Remember in your prayers

Please remember in your prayers those people of our parish who are ailing, are in hospitals, nursing homes and those who are not able to join us actively in our community. Remember especially the following: Katherine Andrus, Susie Boyko, Sonia Cronin, Bohdanchik James, Lesya Loznycky, Ken McDonald, Xenia Moore Sophia Skop, and Walter & Isabella Bachynsky, Myra Heltsley, John Heltsley II, Nadia Haywas. Please let Fr. James know if there is anyone who should be added to this list.

Prayers For Those Serving In The Military

Let us especially remember in our prayers those family members and friends who are actively serving our country in the Armed Forces: Luke and Slavamira Haywas, Elizabeth Heltsley, Oksanna Hirniak, Michael Lopes, Paul Richelmi and Brian Tuthill. Please give any names of those you would like remembered in the Liturgies to Fr. James.

Blessing of the New Pastoral Council

The newly elected Pastoral Council will be blessed following next Sunday's Liturgy.

НЕДУГИ - НАСЛІДКИ ГРІХОВНОСТІ

В Єрусалимі була купелева саджавка, що по єврейському називалася Ветезда. Сюди, як каже Євангеліє, час-до-часу приходив ангел Господній і зрушував воду. В чотирьох притворах Ветезди лежало множество калік, сліпих, паралітиків та недужих на різні хвороби і дожидали порушення води. Хто першим міг скочити у воду, той ставав здоровим.

Христос прийшов до Єрусалиму з нагоди свята і відвідав Ветезду. Його зір спочив на паралітикові, що лежав недужим на параліч впродовж тридцять вісім років. Перші слова Ісуса були: *„Чи бажаєш бути здоровим?“* У відповідь паралітик промовив: *„Не маю нікого, хто б мене спустив у воду“*. Ісус одним актом Своєї волі сказав до паралітика: *„Візьми твоє ложе й іди додому, але вже більше не гріши!“* Це не вперше в Христовій Євангелії ми зустрічаємось з паралічом людини, яка занедужала в наслідок своєї гріховності. Про перший такий випадок ми довідалися з опису видужання, що мало місце в Капернаумі.

Як стверджує сучасна медицина, часто недуги паралічу, язва жолудка, тиснення крові, серцеві недуги є спричинені неспокоєм совісти, чи нервозним станом пацієнта. Сьогодні лікарі рівнож стверджують, що люди, які живуть згідно з релігійними засадами, ходять до церкви, приймають св. Тайни і жертвують на харитативні цілі менше хворіють, довше живуть.

На жаль, як стверджує Святіший Отець, ми живемо в культурі смерти, в якій попри стихійні випадки смерти, (як, напр., наслідки Чорнобиля), люди самі скорочують собі життя, (парлямент Голляндії ухвалив недавно легалізацію евтаназії). Наша християнська богословія - це богословія життя, бо Христос сказав: *„Я є дорога, правда і життя, без Мене ви нічого не можете творити“*. Тільки Він є володарем життя і смерти і людина не може його безкарно забрати. Це доказує сьгоднішнє св. Євангеліє. Нашим завданням є молитвою і ділами милосердя вимолювати продовження свого життя, рівночасно піддавшись цілковито Божій волі.

ILLNESS - CONSEQUENCE OF SIN

In Jerusalem by the Sheep Pool there was a place with the Hebrew name Bethesda. As the Gospel tells us, from time to time, an angel of God would come to this place to stir up the water in the pool. The porticos of Bethesda were crowded with sick people — the blind, lame, disabled or suffering from other illnesses, waiting for the water to stir up. The first person to jump into the water at that time would be cured.

Christ came to Jerusalem during a feast day and went to Bethesda. He saw a paralytic who had been suffering from the paralysis for 38 years. Jesus' first words were: "Do you want to be healed?" The paralytic answered: "I do not have anyone to plunge me into the pool once the water has been stirred up." With one act of His will, Jesus said to the paralytic: "Pick up your mat and walk! Go and sin no more." This is not the first instance in Christ's Gospel of His healing a paralyzed person, who was afflicted because of his sinfulness. The first healing took place in Capernaum.

Medicine today affirms that often infirmities are symptomatic of an uneasy conscience or of the nervous condition of the patient. Today, doctors also affirm that people who live in accordance to religious laws, go to church, receive Holy Communion and give to charities are less likely to be sick and to live longer.

Unfortunately, as the Holy Father emphasizes, we live in a culture of death, in which people are responsible for creating their own death, as in the nuclear disaster in Chernobyl and the legalization of euthanasia in Holland. Our Christian doctrine is a doctrine of life, for Christ said: "I am the Way, the Truth and the Light. Without Me nothing is possible." Only He controls life and death. A person cannot take life without punishment. This is shown in the Holy Gospel reading for today. Our task is to prolong our life through prayer and acts of charity, at the same time, giving up ourselves to God's will.

Mid Pentecost

On Wednesday after the Sunday of the Paralytic, which falls exactly in the middle of the Pentecost season, that period between Pascha (the Resurrection) and the feast of the Pentecost or Descent of the Holy Spirit, the Eastern Church celebrates the feast of Mid-Pentecost which may mean “Half Way” because it is the half-way mark between the feast of Pascha and the feast of the Pentecost, or “Middle Wednesday” since it falls on the Wednesday in the middle of the Pentecostal season. In Church Slavonic this Wednesday or feast is called “Prepolovynennya”; in English “Half Way” (midway) (or Mid-Pentecost). The Synaxary of that day explains the reason for the institution of this feast: “On the Wednesday of the Paralytic we celebrate the feast of Mid-Pentecost for the sake of honoring the two great feastdays - Pascha and the Pentecost. The feast of Mid-Pentecost unites and joins these two feasts.” The feast of Mid-Pentecost has an eight day post-feast which lasts to the Wednesday after the Sunday of the Samaritan Woman.

The reason for this feast is based on the Gospel of St. John in which it is written: “When, however, the feast (i.e., the feast of Tabernacles) was already half over, Jesus went up into the temple and began to teach.” (John 7,14) There he spoke of his divine mission and of miraculous water: “My teaching is not my own, but his who sent me ... If anyone thirst, let him come to me and drink. Whoever believes in me, as Scripture says, ‘from within him there shall flow rivers of living waters.’ He said this, however, of the Spirit whom they, who believed in him, were to receive.” (John 7,16; 37-39)

This feast was already observed at the time of St. John Chrysostom (+407). The liturgy or service for the feast of Mid-Pentecost was composed by Anatolius, Patriarch of Constantinople (+458), St. Andrew of Crete, (+740), St. John Damascene (+749) and St. Theophane the Confessor (+817).

The feast of Mid-Pentecost aims to strengthen our faith in the risen Christ, to inspire us to observe the commandments of God and to predispose us for the feast of the Ascension of our Lord and the Descent of the Holy Spirit. In the Matins service of that day at the Sticheras of Praises we sing:

“Brethren, having been enlightened by the resurrection of the Saviour Jesus Christ, and having reached the half-way mark of the feast of the Lord, let us sincerely observe the commandments of God, so that we may become worthy to celebrate the Ascension and receive the coming of the Holy Spirit.”

ПЕРЕПОЛОВЕННЯ П'ЯТДЕСЯТНИЦІ

У середу після неділі Розслабленого, коли буде половина П'ятдесятниці, а саме між Пасхою і празником Зіслання Святого Духа, Східна Церква святкує празник Переполовлення, або Переділення. Синаксар цього дня так пояснює появу празника: “У середу Розслабленого празнуємо празник Переполовлення П'ятдесятниці задля почести двох великих празничних днів - Пасхи і П'ятдесятниці. Переполовлення обидва ці празники з'єднює і сполучує”. Празник Переділення має восьмиденне попразденство до середи після неділі Самарянки.

Основу цього празника Церква взяла зі святого Євангелія, де сказано, що Ісус Христос в половині свята Кучок “увійшов у храм і почав навчати” (Йо. 7, 14). Він говорив про Своє Боже післанництво та про таїнственну воду: “Моя наука не моя, - казав Христос, - а того, хто послав мене ... Коли спраглий хтось, нехай прийде до мене і п'є! Хто вірує в мене, як Писання каже, то ріки води живої з нутра його потечуть!”. “Так Він про Духа казав, що його мали прийняти ті, які увірували в Нього” (Йо. 7, 16 і 37-39).

Цей празник уже був у практиці за часів святого Йоана Золотоустого (+407). Укладення служби празника Переполовлення приписують Анатолію, царгородському патріярхові (+458), святому Андрієві Критському (+740), святому Йоану Дамаскину (+ к.749) і святому Теофану Ісповіднику (+ 817).

Празник Переполовлення має на меті скріпити нашу віру воскреслого Христа, заохотити до виконання Божих заповідей та приготувати до Господнього Вознесення і Зіслання Святого Духа; На хвалитних стихирах утрєні цього дня співаємо:

“Просвітившись, брати, Воскресенням Спаса Христа, і досягши переполовлення Господнього празника, щиросердечно зберігаймо Божі заповіді, щоб ми стали достойні і Вознесення празнувати й одержати прихід Святого Духа.”

Українська Католицька Парафія Матері Божої Неустаючої Помочі

Церква Святого Пророка й Предтечи Йоана Хрестителя
Святиня Святого Миколая, Архієпископа Мір Лікійського, Чудотворця

Ukrainian Catholic Parish of Our Lady of Perpetual Help

Church of the Holy Prophet, Forerunner and Baptizer John
Shrine of St. Nicholas the Wonderworker, Archbishop of Myra in Lycea

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Парох: о. Яків Бенькстон
Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Perseverance

The perseverance of the paralytic was astonishing. He was thirty-eight years old, and each year he hoped to be freed from his disease. He lay there waiting, never giving up. If he had not persevered as much as he did, wouldn't his future prospects, let alone the past, have been enough to discourage him from staying around that place? Consider how alert the other sick people there would be, since no one knew for sure when the waters would be troubled. The lame and the limping could observe it, but how would a blind man? Maybe he learned it from the clamor that arose. Let us be ashamed then, beloved, let us be ashamed and groan over our excessive laziness. That man had been waiting thirty-eight years without obtaining what he desired, and he still did not withdraw. And he failed, not through any carelessness of his own but through being oppressed and suffering violence from others. And still he did not give up. We might persist in prayer for something for ten days or so, and if we have not obtained it, we are too lazy afterwards to employ the same energy [as he did]. And yet, we will wait forever on our fellow human beings, fighting and enduring hardships, performing menial labor, all for the chance of something that in the end fails to meet our expectations. But when it comes to our Master, from whom we are sure to obtain a reward greater than our labors ... we exercise no such diligence in waiting on Him. For even if we receive nothing from Him, isn't the very fact that we are able to converse with Him continually the cause often of a thousand blessings?

Saint John Chrysostom